

[Uwe Jensen (Ribe a.)]

så voldsomt med interessen for et job inden for faget. I en annonce i Esbjerg Ugeavis sidst i februar måned advarede børnepædagogernes fagforeninger deres medlemmer mod at søge stillinger på en alternativ institution under Esbjerg kommune, fordi denne institution efter pædagogernes mening ikke er godkendt efter gældende regler.

Hvis vi går hele denne problematik efter i sømmene, bliver resultatet vel til sidst, at der på landsplan slet ikke er pædagoger til rådighed for arbejdsmarkedet, men de hæver da en understøttelse, de kan leve af.

Hvem skal vi bebrejde realiteterne i denne paradoksale situation? Pædagogerne, at de udnytter den, arbejdsformidlingen i dens tolkning af loven eller lovgivningsmagten for dens uklare formulering?

Arbejdsministeren (Auken):

Forespørgeren, hr. Jørgen Jensen, påstod i sit svar på mit svar på hans forespørgsel, at der var sket en række forringelser for de arbejdsløse under den nuværende krisesituation. Min veldokumenterede påstand var, at der tværtimod var sket en lang række forbedringer. Jeg vil gerne bede hr. Jørgen Jensen vise bare ét sted, hvor der i vores arbejdsløshedslovgivning er sket en forringelse i forhold til situationen i 1972-73.

Hr. Jørgen Jensen bestred mine oplysninger om, at der var sket en forøgelse af beskæftigelsesgraden i det danske samfund. Meget bekvemt benyttede hr. Jørgen Jensen kun tallene for 1976, selv om han må vide, at tallene for 1977 er offentliggjort, og jeg skal da gerne sammenligne de tal for arbejdsstyrken, altså dem, der er beskæftiget i øjeblikket, som vi kender for 1977, med 1972. Antallet af beskæftigede i 1972 var godt 2.400.000, i 1977 var det godt 2.450.000. Hvis man samtidigt omregner til fuldtidsbeskæftigede, vil man af tallet se, at der er tale om en næsten uændret situation i 1977 i forhold til 1972. De nøjagtige tal er i 1972 2.192.000, i 1977 2.188.000, altså næsten uændret. Denne sidste beregningsmåde er efter min mening ikke den mest rimelige, da det er en kendsgerning, at der er et stadigt voksende ønske blandt arbejdssøgende om at arbejde på deltid, og det rene tal for de mennesker, som er i vores arbejdsstyrke, er altså steget med 50.000 siden 1972. En lignende doku-

mentation vil man også kunne finde, hvis man ser på den tilgang, der har været til ATP-ordningen.

Så vil jeg til alle fremskridtspartiets repræsentanter – jeg tror, det var 5 i alt – sige tak for de mange interessante betragtninger, men jeg vil alligevel appellere til partiet om at finde dets egne ben, når man argumenterer omkring arbejdsløsheden, for nogle af ordførerne, det gjalt især hr. Maisted, gør meget ud af det store tal for de arbejdsløse, altså de 212.000 arbejdsløse på nuværende tidspunkt, hvorimod jeg forstod både hr. Uwe Jensens (Ribe a.) og hr. Nauerbys og delvis hr. Lawaetz' betragtninger sådan, at det tal var et falsk tal, det var alt for højt. I virkeligheden var der ikke nær så mange arbejdsløse, og i virkeligheden var problemet det, at der ikke var arbejdskraft nok til virksomhederne. Man må vælge det ene synspunkt eller det andet og så angribe problematikken ud fra en fastlagt præmis, men det er måske et for stort krav at stille til fremskridtspartiets mange talere.

Hr. Nauerby hævdede, at regeringen har accepteret arbejdsløsheden som et varigt fænomen. Nej, men regeringen må erkende, at en række forhold – afmatningen i den internationale konjunktur, de begrænsninger, som vores betalingsbalanceunderskud stiller os over for, samt den store eksplosive tilgang til arbejdsmarkedet – gør, at vores ledighedsproblem ikke er noget, der forsvinder af sig selv, men tværtimod kræver, at vi i vores egen økonomi er parat til at træffe en række beslutninger, både om sikring af vores konkurrenceniveau, om iværksættelse af særlige beskæftigelsesinitiativer og på internationalt niveau et opsving. Det er klart, at disse forudsætninger ikke tilvejebringes på meget kort tid, og det er baggrunden for det meget store ledighedstal, vi har på nuværende tidspunkt.

Hr. Nauerby gjorde sig dernæst skyldig i en misforståelse, man ofte møder, når man diskuterer de arbejdslediges problemer ude omkring, idet hr. Nauerby var af den opfattelse, at mange kviede sig ved at modtage et nyt job, da de kunne risikere efter kort tids ansættelse at vende tilbage til arbejdsløsheds-situationen med en reduceret dagpengesats. Dette problem er klaret, kan jeg oplyse hr. Nauerby om, ved at vi har fået ændret reglerne, således at man skal have været uafbrudt beskæftiget i 3 måneder i sit nye job,